

Arrest

nr. 41 964 van 20 april 2010
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Mongolische nationaliteit te zijn, op 8 februari 2010 heeft ingediend tegen de beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 8 januari 2010.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 3 maart 2010 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 6 april 2010.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. KIWAKANA loco advocaat M. DUMONT en van attaché E. DEWIL, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker kwam volgens zijn verklaringen op 4 maart 2009 het Rijk binnen en diende op dezelfde dag een asielaanvraag in. Op 8 januari 2010 werd een beslissing tot weigering van de hoedanigheid van vluchteling en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen. Het onderhavige beroep is gericht tegen deze beslissing.

1.2. De bestreden beslissing luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U verklaarde over de Mongoolse nationaliteit te beschikken, tot de Khalkh-bevolkingsgroep te behoren en afkomstig te zijn uit Ulaanbaatar. Sinds januari 2007 was u lid van de Democratische Partij. Op 1 juli 2008 nam u samen met uw vriendin Uyangaa Oyunbaatar (OV n° 6.376.338) deel aan de demonstratie tegen de uitslag van de parlementsverkiezingen die door de tegenpartij “Mongoolse Revolutionaire Partij” gewonnen waren. Tussen 15 uur en 16 uur verloren jullie elkaar uit het oog. U gooide met stenen en flessen benzine naar het gebouw van de “Mongoolse Revolutionaire Partij” en vocht met de politie. U zat op een bulldozer die de deur van het gebouw ramde en het gebouw binnen reed. Het gebouw stond na een tijd in brand. U werd rond 23 uur gearresteerd. U werd beschuldigd van brandstichting, het aanzetten tot verstoring van de openbare orde en het aanvallen van een functionaris. Na 72 uur opsluiting kon u ontsnappen toen u 's avonds in een busje diende te stappen om naar de Gants

Khudag-gevangenis te worden overgebracht. U overnachtte buiten aan de Tuul-rivier. De volgende morgen belde u uw jongere broer. Hij bracht u geld. U nam een gedeelde taxi naar uw oom Davaadorj in de gemeente Khasaat. Rond 25 januari 2009 keerde u terug naar Ulaanbaatar en verbleef er bij uw vriend Enkhbaatar. Toen u vernam dat uw vriendin in België verbleef besloot u haar te vervoegen. Op 22 februari 2009 nam u de trein naar Selenpe in Mongolië. Vanaf daar reisde u met de auto via Moskou naar België waar u op 4 maart 2009 aankwam. Dezelfde dag vroeg u asiel aan.

Ter staving van uw asielaanvraag legde u volgende documenten neer: identiteitskaart rijbewijs geboorteakte, drie krantenartikels, een attest van detentie en kopie van een opsporingsbericht. Na uw gehoor maakte u nog uw lidkaart van de "Democratische Partij" en een origineel opsporingsbericht uitgaande van de Federale Politie over.

B. Motivering

Na het gehoor door het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) dient te worden vastgesteld dat u de hoedanigheid van Vluchteling niet kan worden verleend. Er zijn immers diverse elementen vastgesteld waardoor de geloofwaardigheid van uw asielaanvraag in het gedrang komt. Eerst en vooral dient te worden opgemerkt dat u na uw ontsnapping, 72 uren na uw arrestatie dus rond 4 juli 2008, nog wachtte tot 22 februari 2009 om Mongolië te verlaten (CGVS p. 2, Dienst Vreemdelingenzaken punt 34 reisroute) Het feit dat u nog zolang in Mongolië hebt verbleven waarvan ongeveer een maand terug in Ulaanbaatar (CGVS p. 3), de stad waar u woonde en waar u was gearresteerd en nadien uit detentie ontsnapte doet ernstige twijfels rijzen over de gegrondheid van uw vrees voor vervolging omwille van uw deelname aan de demonstratie in juli 2008 en de ermee gepaard gaande rellen. Het feit dat u al die tijd onderdook bij een verwant en in Ulaanbaatar bij een vriend, twee personen bij wie u gemakkelijk te lokaliseren bent, wijst tevens op de ongeloofwaardigheid van uw vrees (CGVS p. 2-3). U keerde trouwens naar Ulaanbaatar terug omdat uw thuis en leven zich daar afspeelden, dat u dergelijk risico nam terwijl u gezocht werd is bevreemdend te noemen (CGVS p. 2). Tevens hebt u in al die tijd in Mongolië geen stappen gezet aangaande uw vervolging. U contacteerde noch een advocaat noch een mensenrechtenorganisatie of NGO (CGVS p. 6). Uw verklaring, dat het toch geen zin had omdat uw straf vaststond is onvoldoende (CGVS p. 6).

Verder dient te worden opgemerkt dat u een ernstige tegenstrijdige verklaring aflegde over uw deelname aan de manifestatie. Enerzijds verklaarde u dat u op een bulldozer zat waarmee de deur van het gebouw van de "Mongoolse Revolutionaire Partij" werd geramd en waarmee jullie vervolgens het gebouw binnenreden (CGVS p. 5). Anderzijds verklaarde u dat u dat gebouw niet binnen bent geweest (CGVS p.7). Ook is het bevreemdend te noemen dat u niet wist dat er tijdens de noodtoestand die werd afgekondigd als reactie op de rellen een avondklok werd ingesteld, zoals blijkt uit informatie toegevoegd aan het administratief dossier (CGVS p. 8). Even bevreemdend is dat u er enerzijds wel van op de hoogte bent dat er 270 mensen zijn veroordeeld in deze zaak maar dat u anderzijds niet kon aangeven hoeveel mensen er zijn vrijgesproken (CGVS p. 6).

Daarenboven dient te worden vastgesteld dat u wel een lidkaart van de "Democratische Partij" neerlegt, maar dat uw kennis over die partij zeer miniem is. Zo verklaarde u verkeerdelijk dat de Democratische Partij in 1990 werd gesticht en sindsdien onder deze naam bestond, dit blijkt uit informatie toegevoegd aan het administratief dossier. Ook verklaarde u verkeerdelijk dat gewezen partijvoorzitter Elbegdorj sinds 2007 voorzitter was. Tevens wist u niet of Elbegdorj nog voorzitter was toen u Mongolië verliet, u verklaarde niet geïnteresseerd te zijn. Het programma van de partij kon u niet toelichten (CGVS pp.11-12). Dit is toch wel uiterst merkwaardig voor iemand die lid werd van deze partij.

Uit bovenstaande volgt dan ook dat er ernstige twijfels bestaan rond uw betrokkenheid bij de protesten van 1 juli 2008 en de vervolging die u nadien riskeerde. U slaagde er bijgevolg niet in een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Conventie van Genève aannemelijk te maken.

Met betrekking tot de beoordeling van het reële risico op ernstige schade in de zin van art. 48/4, §2b (foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing van een verzoeker in zijn land van herkomst) dient te worden gesteld dat uw situatie hieronder niet valt gezien het ongegronde en weinig geloofwaardige karakter van uw asielaanvraag. Tot slot dient te worden vermeld dat ook in hoofde van uw vriendin Uyangaa Oyunbaatar (OV n° 6.376.338) een beslissing van weigering van de hoedanigheid van vluchteling en de status van subsidiaire bescherming werd genomen.

De documenten die u neerlegde vermogen niet de appreciatie van uw asielaanvraag in de positieve zin te wijzigen. Ze weerleggen immers niets van bovenstaande vaststellingen. Uw identiteitskaart, uw geboorteakte en uw rijbewijs staven uw identiteit en nationaliteit die niet door het CGVS worden betwist. Over de verklaring van detentie dient te worden opgemerkt het merkwaardig is dat de politie dit document aan uw moeder afgaf terwijl u op dat moment al werd gezocht (CGVS p. 3-4). Wat betreft de kopie van het opsporingsbericht dat u tijdens uw gehoor neerlegde, dient te worden opgemerkt dat kopies geen enkele bewijswaarde hebben gezien gekopieerde documenten gemakkelijk te vervalsen

zijn. Bovendien legde u aangaande dit document vage verklaringen af met betrekking tot het originele document. Zo wist u niet waar het origineel zich bevindt en bij de vraag hoe uw familie u dan een kopie kon mailen als ze niet over het origineel beschikken, blijkt u niet te weten of en hoe uw familie het origineel verkreeg (CGVS p 4). Wat betreft het origineel opsporingsbericht van de Federale Politie dat door u na uw gehoor werd overgemaakt, dient te worden opgemerkt dat dit document geenszins overeenstemt met de kopie van het opsporingsbericht dat u reeds tijdens uw gehoor neerlegde. Bovendien kan erop gewezen worden dat, om enige bewijskracht aan dergelijke documenten te ontnemen, ze dienen te worden ondersteund door geloofwaardige, coherente en plausibele verklaringen, hetgeen in casu duidelijk niet het geval is. Over de krantenartikels dient te worden opgemerkt dat ze louter over de betoging gaan en dat u in geen van deze artikels wordt vermeld. Over het krantenartikel op pagina A5 (foto bulldozer met personen op) vermeldde u dat u één van de personen bent op de bijhorende foto. Hierover dient te worden opgemerkt dat iedereen op de foto op de rug is gefotografeerd en dus onherkenbaar is (CGVS p 4).

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen oefent inzake beslissingen van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, met uitzondering van deze inzake EU-onderdanen, een bevoegdheid uit van volheid van rechtsmacht, die inhoudt dat hij het geschil in zijn geheel uitsluitend op basis van het rechtsplegingdossier en toelaatbare nieuwe gegevens aan een nieuw onderzoek onderwerpt en als administratieve rechter in laatste aanleg uitspraak doet over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer 2005-2006*, nr. 2479/001, 95). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund (RvS 30 oktober 2008, nr. 187.504).

2.2. Verzoeker haalt in een eerste middel *“Schending van artikelen 2 en 3 van de Wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen”* aan.

2.2.1. De bepalingen vervat in de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en artikel 62 van de Vreemdelingenwet hebben tot doel de burger in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid ze heeft genomen, zodat kan worden beoordeeld of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. Uit het verzoekschrift blijkt ontegensprekelijk dat verzoeker kritiek uitbrengt op de inhoud van de motivering zodat hij een beweerde schending van deze motiveringsplicht niet dienstig kan inroepen. Aangezien verzoeker de beoordeling van de aangehaalde feiten door de Commissaris-generaal betwist, voert verzoeker de schending aan van de materiële motiveringsplicht, zodat het middel vanuit dit oogpunt wordt onderzocht.

3. Nopens de status van vluchteling en de subsidiaire bescherming

3.1. In een tweede middel voert verzoeker de *“Schending van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij Wet van 26 juni 1953 en schending van art. 48/3 van de Vreemdelingenwet”* aan.

3.2. Het verzoekschrift stelt *“Verzoeker toont wel degelijk aan dat hij zijn land van herkomst heeft ontvlucht uit een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie van Genève van 28 juli 1951 en dit wegens zijn deelname aan de betoging van 01/07/2008”*. De bestreden beslissing meent *“dat er ernstige twijfels bestaan rond uw betrokkenheid bij de protesten van 1 juli 2008 en de vervolging die u nadien riskeerde”*.

3.2.1. Verzoeker legt een lidkaart van de Democratische Partij neer ter staving van zijn voorgehouden lidmaatschap. Om enige bewijswaarde te hebben dienen dergelijke documenten te worden ondersteund door geloofwaardige, overtuigende verklaringen. Dit is in casu niet het geval. Verzoeker blijkt tijdens het verhoor een uiterst gebrekkige kennis te hebben aangaande de Democratische Partij (zie gehoorverslag

CGVS, p.11-12). Verzoeker tracht zijn verregaande onwetendheid te verklaren door in zijn verzoekschrift te stellen dat *"Hij was geen actief lid van de partij en hij nam ook niet deel aan de verkiezingscampagne. Hij werkte veel, waardoor hij niet veel tijd aan de verkiezingen heeft gependeed. Dit verklaart dan ook waarom hij niet alle vragen omtrent deze partij kon beantwoorden"*. Verweerder merkt terecht op dat *"Indien verzoeker zich het profiel aanmeet van een partijmilitant die op gewelddadige wijze de belangen van zijn partij verdedigt in de protestbeweging van 1 juli 2008, kan redelijkerwijze van verzoeker verwacht worden dat hij een redelijke kennis zou hebben van de partij voor wie hij zich op dergelijke wijze heeft geëngageerd. Verweerder benadrukt hieromtrent dat de vragen die aan verzoeker gesteld werden inzake zijn politieke engagement allerm minst ingewikkeld te noemen zijn."*

3.2.2. Een partijkaart toont aan dat de personen vernoemd op de kaart de beweging (financieel) steunen en vormt op zich geen bewijs van actief lidmaatschap noch van nationaliteit of identiteit. Ze worden opgemaakt op basis van verklaarde gegevens en hebben slechts tot doel de band vast te stellen van een verklaarde identiteit met een organisatie.

3.2.3. Uit het gehoorverslag blijkt dat verzoeker onwetend is over het partijprogramma, de leiders, kandidaat-voorzitters en de oprichting van de partij. Verzoekers bewering dat hij overgaat tot gewelddadige acties om de politieke partij te steunen is onverzoenbaar met zijn gebrek aan politieke kennis. Verzoeker hangt enerzijds een politiek profiel op om zijn asielaanvraag te ondersteunen en tracht thans in het verzoekschrift dit profiel te minimaliseren nu blijkt dat hij geen navenante politieke kennis kan aantonen. Een dergelijke houding is bezwaarlijk coherent te meer nu uit het CGVS-verhoor blijkt dat verzoeker tegenstrijdige verklaringen aflegde over zijn betrokkenheid bij de demonstratie op 1 juli 2008. Indien hij eerst stelde dat hij op en naast de bulldozer stond waarmee ze de deur van het gebouw van de Revolutionaire Partij ramden *"en er mee binnen reden"* (zie gehoorverslag CGVS, p.5) verklaarde hij later in het verhoor dat hij het gebouw nooit was binnen geweest (zie gehoorverslag CGVS, p.7). Het verzoekschrift bevestigt deze laatste versie wat onvoldoende is om de tegenstrijdigheid te verklaren. Daarenboven wijst de Commissaris-generaal er terecht op dat verzoeker tot 25 februari 2009 heeft gewacht om Mongolië te verlaten, hoewel hij reeds rond 4 juli 2008 wist te ontsnappen aan de politiediensten en daarna ondergedoken leefde bij kennissen (zie gehoorverslag CGVS, p. 2-3). De vaststelling dat verzoeker niet onmiddellijk Mongolië verliet, ondermijnt verder de geloofwaardigheid van zijn ingeroepen vrees voor vervolging. De Raad stelt daarenboven vast dat verzoeker in zijn verzoekschrift verklaart dat de kans miniem was dat de politie hem zou vinden bij verre familie, aldus maakt verzoeker niet aannemelijk voor zover zijn vrees gegrond is -quod non- dat hij diende te vluchten naar het buitenland om aan de vervolging te ontsnappen.

3.3. Verzoeker legt verschillende documenten ter staving van zijn voorgehouden gerechtelijke vervolging omwille van zijn aandeel in de protesten van 1 juli 2008 neer. De Commissaris-generaal stelt in zijn bestreden beslissing *"De documenten die u neerlegde vermogen niet de appreciatie van uw asielrelaas in de positieve zin te wijzigen. (...) Over de verklaring van detentie dient te worden opgemerkt het merkwaardig is dat de politie dit document aan uw moeder afgaf terwijl u op dat moment al werd gezocht (CGVS, p.3-4)"*. Verzoeker betwist noch weerlegt deze vaststelling en aldus blijft de bestreden beslissing op dit punt gehandhaafd.

3.3.1. Wat betreft de voorgelegde kopie van het opsporingsbericht en een origineel opsporingsbericht, haalt verzoeker in het verzoekschrift terecht aan dat *"Het Commissariaat-generaal merkt in haar beslissing op dat het origineel opsporingsbericht niet overeenstemt met de kopie dat tijdens haar verhoor door verzoeker werd neergelegd. Het is normaal dat deze documenten niet overeenstemmen, aangezien ze afkomstig zijn van twee verschillende instanties"*. Aangaande de voorgelegde fotokopie van het opsporingsbericht van de lokale politiediensten wijst de Raad erop dat hij geen geloof hecht aan fotokopieën aangezien deze gemakkelijk te vervalsen zijn met allerhande knip- en plakwerk en aldus geen bewijswaarde hebben (RvS 25 juni 2004, nr. 133.135). Wat betreft het originele opsporingsbericht van de federale politie merkt de Raad op dat om enige bewijswaarde te hebben dergelijk document dient te worden ondersteund door geloofwaardige, overtuigende verklaringen. Overigens bevatten beide stukken geen referenties noch andere kenmerken die op de authenticiteit zouden kunnen wijzen. Er kan dan ook geen bewijswaarde aan worden gehecht.

3.3.2. Verder volstaat het niet te verwijzen naar algemene krantenartikels om zijn persoonlijke vrees voor vervolging te bewijzen. Verzoeker geeft immers zelf toe dat hij niet vermeld wordt in de voorgelegde artikels (zie gehoorverslag CGVS, p.4). Wat betreft de foto uit de krant waar verzoeker op te zien zou

zijn, stelt de Raad vast dat de personen op de foto met hun rug naar de lens staan en het dus onmogelijk is om verzoeker op de foto te identificeren.

3.4. Verzoeker maakt niet aannemelijk lid te zijn van de Democratische Partij, noch dat hij aan de protesten van 1 juli 2008 zou hebben deelgenomen en om die reden gerechtelijke vervolging zou riskeren. Ten overvloede stelt de Raad vast dat verzoeker -voor zover zijn asielrelaas waarachtig is- geen poging heeft ondernomen om in Mongolië een advocaat dan wel een mensenrechtenorganisatie of NGO te raadplegen. Verzoeker wist tijdens het verhoor zelfs niet of er mensenrechtenorganisaties bestonden in Mongolië (zie gehoorverslag CGVS, p.6). Verzoeker beweert in het verzoekschrift *“Het had weinig zin om contact op te nemen met een raadsman, aangezien deze hem niet konden helpen. Bovendien waren de politie in het bezit van videobeelden waarop te zien was dat verzoeker stenen had gegooid naar het gebouw van de Revolutionaire Partij”*. Deze verklaring is allerminst voldoende om verzoekers totale gebrek aan initiatief te verschonen. De Raad wijst er voorts op dat verzoeker geen enkel begin van bewijs van het bestaan van die beelden aanbrengt. Ten slotte merkt de Raad op dat verzoeker tijdens het verhoor toegeeft met stenen en flessen gevuld met benzine te hebben gegooid en met een bulldozer het gebouw van de Revolutionaire Partij is binnengedrongen (zie gehoorverslag CGVS, p.5). Aldus maakt verzoeker niet aannemelijk dat de aanklachten tegen hem -voor zover waarachtig- niet gerechtvaardigd zijn. Tesaamen genomen met het feit dat verzoeker geen politiek profiel aantoont blijven deze acties louter in de gemeenrechtelijke sfeer en toont verzoeker geen vrees voor vervolging aan in de zin van artikel 1, A(2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951.

3.5. Verzoeker heeft niet aannemelijk gemaakt dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/3 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen. Verzoeker beroept zich voor de toekenning van de subsidiaire bescherming op dezelfde elementen als voor de vluchtelingenstatus. Voor zover verzoekers gerechtelijke vervolging waarachtig zou zijn -quod non-, toont hij niet aan dat deze onterecht is, noch dat hij geen beroep kan aantekenen, noch dat hij hiervoor een reëel risico op ernstige schade zal oplopen. Noch uit verzoekers verklaringen noch uit de andere elementen van het dossier blijkt dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/4 van de wet van 15 december 1980 met betrekking tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus, zoals ingevoegd bij artikel 26 van de wet van 15 september 2006, gepubliceerd in het Belgisch Staatsblad van 6 oktober 2006.

4. De aangehaalde middelen zijn ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twintig april tweeduizend en tien door:

mevr. K. DECLERCK, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

K. DECLERCK